

Publicerad 2011-03-19 02:18 av Veronic@

ja är inge söndags barn

Jag stirrar på den trasiga rutan, du ger mig inge val,
jag ser igenom din själ, dina ögon brinner.

Ingen finns kvar, jag är medveten om att morgondagen kommer, men vart är vi?

Slåss i mot demonen, jag sover redan, jag kan inte rädda dig,
jag ser att du lämnar mig, ensam och jävligt rädd, spring, spring.

Kanske hinner du i kapp dig själv, innan morgon sagans riddare skördar din kropp.

Kanske ingen hinner ta dig, ifrån verklighetens veklighet, där som vi egentligen bor.
Är de så lätt, är de så rätt?

Jag hör, vi ser, men de löser inga problem,

Snart är det måndag igen, ja är inge söndags barn,
kanske hinner du i kapp dig själv, innan morgon sagans riddare skördar din kropp.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Veronic@ med Poeter.se id #34662 innehar upphovsrätten